

RELIGIÖSE DIGTE

komponerede for
en Syngestemme med Piano (Orgel)

af
Otto Malling.

1ste Samling . Op. 31.
(Chr. Richardt.)

2^{den} Samling . Op. 39.
(Forskjellige Forfattere.)

3^{die} Samling . Op. 53.
(Forskjellige Forfattere.)

4de Samling . Op. 67.
(N. Nørregaard.)
Viggo Jähnigen tilegnede.

5te Samling . Op. 71.
(Af Pastor N. Nørregaards Salmesamling.)
Forfatteren tilegnede.

Forlæggerens Ejendom for alle Lande.

KJØBENHAVN & LEIPZIG,
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

Røveren paa Korset.

Otto Malling, Op. 31.

Grave.

p

1. Trindt - om hø - res der
2. „Vi faa kun, hvad vi
3. Han troer, at Han, som
4. Han troer, hvad Haa - bet
5. O Gud! saa - man - gen

f *p* *dim.* *p* *dim.* *pp* *sotto voce*

Led. * Led. *

Spot - te - san - ge, og Je - su Ven - ner er saa ban - ge; en
 selv for - skyl - de,“ det An - gers - Ord af Hjer - tets Fyl - de, det
 hos ham hæn - ger, hvis Fod og Hæn - der Nag - len flæn - ger, saa
 kun kan rum - me, han troer, hvor Tro - en - de blev stum - me, han
 Frugt bag Lø - vet har som et A - dams - barn jeg rø - vet, saa

E - ne - ste be - kjen - der ham, en E - - ne - ste, en
 er hans Synds - Be - kjen - del - se, hans Synds - Be - kjen - del - se! en
 fuld af Vaan - de, fuld af Skam, saa fuld af Skam, — at
 troer, hvor In - tet er at see, hvor In - tet er at see; at
 giv mig den - ne Rø - vers Tro, ja den - ne Rø - vers Tro! Og

p *dim.* *pp*

angst - fuld Sjæl, som Trøst be - hø - ver, og det er den - ne
 „Tænk paa mig, Her - re, i dit Ri - ge!“ — o, at han Her - re
 Han er Kon - ge, har et Ri - ge, at Kors kan vor - de
 da faar han og et Ord at hø - re, som kan den U - se -
 hvisk mig i min sid - ste Ti - me, naar mi - ne Syn - der

dolce *p*

Led. *

ar - me Rø - ver: han trø - ster sig ved det Guds Lam, han trø - ster sig, han
 tur - de si - ge!_det er hans Tro's Be - kjen - del - se, det er hans Tro's, hans
 Him - mel - sti - ge, naar blot han hol - der sig til Ham, naar blot, naar blot han
 lig - ste gjø - re et Pa - ra - dis af dy - best Vee, et Pa - ra - dis af
 om mig ki - me, at og - saa jeg hos Dig skal bo, at og - saa jeg hos

p *fp* *fp*

Led. *

trø - ster sig ved det Guds Lam.
 Tro's Be - kjen - del - se!
 hol - der sig til Ham!
 dy - best, dy - best Vee.
 Dig, hos Dig skal bo!

f *p* *dim.* *p* *dim.* *pp*

Led. *

Spejling.

Moderato.

1. Naar
2. Og
3. Han

p dolcissimo *pp* *dim.*

Led. *

p dolce

Mid - som - mer - so - lens Straa - ler til Sko - vens Løn - gan - ge naa, da
som hint Him - lens Stor - lys, hvor Bøl - gen gaar mod Kyst,
spej - les i ful - de Strøm - me og i den la - ve Strand; med

pp legato

Led. * Led. * Led. *

And.

bæ - re de tu - sind Bla - de tu - sind Sol - bil - le - der smaa.
blin - ker med tu - sind Smaa - lys paa Ha - vets bæ - ven - de Bryst,
Mo - sens plum - re - de Van - de ta - ger til - tak - ke Han!

Led. * Led. * Led. *

Saa ly - ser Frel - se - rens Bil - led i hvor det ka - stes ind, i
 saa spej - les Frel - se - rens Bil - led i Sjae - le - nes dy - be Grund, og
 Ja, ej - er Du blot en Taa - re til Bod for Fald og Fejl, den

> p *m. s.*

tu - sind fat - ti - ge Hjer - ter, i mangt et be - drø - vet Sind, i mangt et
 hvor det Bil - led gri - bes, faar Hjer - tet en gyl - den Stund, en gyl - den
 e - ne bræn - den - de Draa - be kan vor - de Guds Naa - des Spejl, Guds Naa - des

rit. *p* *rit.* *pp*

ped. *ped.*

Sind.
 Stund.
 Spejl.

p dolcissimo *pp* *dim.*

ped. *ped.*

Christus-Troen.

Maestoso.

f

1. Tro, som o - ver -
 2. Mel - lem Ul - ve
 3. Der er Ul - ve
 4. Der er nok af
 5. Stjer - ne - lys fra

con Ped.

vin - der Alt!	e - ne - ste i	Ver - den vi - de,	der kan trø - ste
gik du Bud,	svøbt i Ring - hed	som din Me - ster!	haa - net af Al -
nok end - nu!	som mod Hjør - den	vi - ser Tæn - der!	der er nok af
Slan - gens Kuld,	som i Sjæ - lens	Dyb har Lej - e,	som vil sli - me
Beth - le - hem!	straal i - gjen - nem	Ti - dens Taa - ge,	ram de mat - te

dem som li - de,	der kan styr - ke	dem som stri - de,	der kan rej - se
ver - dens Præ - ster,	Død - sens Barn ved	Ro - mas Fe - ster -	mæg - ted dog at
lø - se Ven - ner,	som ved før - ste	An - skrig ren - der,	svaj - en - de i
vo - re Vej - e,	rø - ve os vort	bed - ste Ej - e	og for - gif - te
øj - en - laa - ge,	bring os al - le	til at vaa - ge,	og de Tviv - len -

dim. *p* *f a tempo*

dem som faldt, dem som faldt— straal som i de gam - le Da - ge,
 hol - de ud, at hol - de ud: sluk - ke Løg - nens Of - fer - kjer - ter,
 Sind og Hu, i Sind og Hu— o men Hyr - den er den sam - me,
 Hjer - tets Muld, Hjer - tets Muld— dog er Her - ren Slan - gens Me - ster,
 de be - skjæm, de Tviv - len - de! Lys os ind til Naa - de - sto - len,

dim. *p* *f a tempo*

da det Ver - dens - kam - pen gjaldt! Viis dig mæg - tig i de
 rej - se for en hel - lig Gud Tem - pel - hvalv i Hed - ning -
 og den sam - me er og du! Ej du vor - de vil til
 vær - ger os med Skjold af Guld, hvor hans Aand et Hjer - te
 led til Gol - ga - tha os frem, og be - bud os Paa - ske -

Sva - ge!
 Hjer - ter!
 Skam - me!
 gjæ - ster!
 so - len!

f *dim.*

Red.

Den trange Vej.

Allegretto.

p

1. Hvor-for er Vej-en vel saa smal til Him-me-ri-ges
 2. Den er saa trang, den er saa smal, at jeg skal vog-te
 3. Og ræd-des for den dy-be Elv, og ik-ke li-de
 4. Den er saa trang, den er saa smal, den Vej til Him-lens

p *pp*

Led. * Led. *

høj-e Sal, til Him-me-ri-ges Sal? For at jeg ej skal sov-ne ind, som laa jeg un-der
 mig for Fald, skal vog-te mig for Fald, og ka-ste al-le Byr-der af, som kun-de væl-te
 paa mig selv, ej li-de paa mig selv, men læn-ges ef-ter Le-de-baand, og ræk-ke ef-ter
 høj-e Sal, til Him-lens høj-e Sal, for-di den kun skal rum-me to: min Gud, og saa mit

p

rit.

grøn-ne Lind, at ej jeg sov-ner ind.
 mig i Grav, ja væl-te mig i Grav.
 Her-rens Haand, ja ef-ter Her-rens Haand!
 Hjer-tes Tro, og saa mit Hjer-tes Tro.

rit. *pp* *dim.* *pp*

Led. * 9933 Led. * Led. *

Bøn og Arbejd!

Andante.

1. Kommer det end ej til Knæ-len
2. Je-su Bil-led, lad det blin-ke
3. Fyl-der Kryb-ben du for Hor-set
4. Ser du Kæm-pe - stam-mer blan-des
5. Læ-ser saa af Jord og Him-mel

el - ler Be - den med din Mund, dog Guds Him-mel skal i Sjø - len spej - les som i
 med det før - ste Mor - gen - skjær; Je - su Bil - led, lad det vin - ke, naar du en - der
 husk, i Stal - den blev Han fød! Læg - ger du i Span - den Kor - set, husk, paa Kor - set
 him - mel - højt i Sko - vens Hvælv, se mod Pau - lus og Jo - han - nes, Krat og Ris - bøg
 al - tid du en hel - lig Text, skal med Jor - dens Bør - ne - vrim-mel selv du nok for -

Hav og Sund! Ar - bejd fast og u - for - sagt, - men lad Bøn - nen hol - de Vagt!
 Da - gens Færd; tag Ham med i Mark og Skov, hos din Le og hos din Plov,
 er Han død! Van - drer du ved Ax - ets Fod, husk, han sej - er - rig op - stod!
 er vi selv. Giv dog Agt paa Sko - vens Smaa, og - saa de vil op - ad naa,
 nem-me Væxt! Aan - der al - tid ej dit Bryst selv i al - ler - trav - lest Høst?

Mej din Rug og sank din Hve-de, men lad Hjer-tet al - tid be - de,
 har Han sal - vet Øj - ets Hin-de, vil du al - le - steds ham fin - de,
 sti - ger Lær - ken for dit Øj - e, husk, Han tro - ner i det Høj - e,
 Muld og Marv er dog den sam-me, og - saa du kan vor - de Stam - me,
 Midt i Ar - bejds - da - gens He - de, kan dit Hjer-te al - tid be - de,

rit.
 men lad Hjer-tet al - tid be - de.
 vil du al - le - steds ham fin - de!
 husk, Han tro - ner i det Høj - e!
 og - saa du kan vor - de Stam - me!
kan dit Hjer-te al - tid be - de.

mf *rit.* *p* *pp*

Effata!

Largo.

1. „Ef - fa - ta! Lad dig op!“ lød det, mens den
 2. „Ef - fa - ta! Lad dig op!“ ly - der end - nu
 3. „Ef - fa - ta! Lad dig op!“ Det er Ska - ber -
 4. „Ef - fa - ta! Lad dig op!“ Al - magts - ord med

f *p* *f* *p* *f*

con Led. *2. d.*

Dø - ve stir - red; og den stumme Læ - be dir - red, da det klang: spring op, spring op!
 Frel - ser - rø - sten, til i ban - ge Sjæ - le Trø - sten fan - ger Liv og sæt - ter Knop;
 or - dets Sø - ster! Klang af For - aars - vin - dens Rø - ster gjen - nem Sko - vens nøg - ne Top;
 Løn - doms - ru - ne, Gjald af Dom - me - dags Ba - su - ne o - ver Jor - dens Kæm - pe - krop!

f *Led.* *

Og det smelted om hans Ø - re, og hans Tun - ges Hyl - ster sprang, og han
 aab - ner end mit luk - te Ø - re, døvt af Ver - dens tom - me Larm; skal end -
 Klang af For - aars - regnens Draa - ber o - ver Bø - gens ly - se Skud; det er
 Bru - se gennem Dø - dens Ha - ve skal Guds sto - re Ef - fa - ta, og faa

p *Led.* *

mægted selv at hø - re Læ - bens lø - ste Tak - ke - sang.
 nu min Læ - be gjø - re vid - ne - glad og vid - ne - varm.
 det, som So - len raa - ber: Ef - fa - ta, spring ud, spring ud!
 Svar fra aab - ne Gra - ve i et sødt Hal - le - lu - ja!

cresc. *f* *f* *p* *f* *Led.* *